

са толкователь на свашено-то писаніе, и за уче-
 ность-тѣ си са надѣваше, че ще да стани епис-
 копъ Александрійскій, но вмѣсто него стана епи-
 копъ Александаръ, съ кое-то са повреди любоче-
 стіе-то Аріево. Александаръ веднашь кѣто бого-
 словствуваше заради сватѣхъ Тройцѣхъ, рече: че
 сын-атъ са ражда отъ Отца, а Арій отговори:
 ако Отецъ-атъ е родилъ сынозъ, то е явно защо сын-
 атъ има начало на сѣществованіе-то си, и това на-
 чало отъ нѣжда е отъ несѣщаго. Тѣмъ дѣми ста-
 наха начало на ересь тѣхъ мѣ, коа-то вѣше тѣкава:
 че Отецъ, преди да роди сын-атъ, не былъ Отецъ,
 и сын-атъ станалъ отъ несѣща, тѣхъ заради това не
 е подобанъ съ Отца споредъ сѣщество-то, и е из-
 мѣняемъ и претворанъ на естество-то, както съ
 и сички-те словесни сѣщества, и че го направилъ
 Отецъ мѣ, за да ны устрои чрезъ него, кѣто чрезъ
 ордѣе. А Александаръ Александрійскій кѣто гле-
 даше, че са распространѣва тѣа ересь, и произ-
 вожда въ церквѣхъ-тѣхъ много смущеніа и раздѣле-
 ніа, постара са съ совѣты да оттегли Аріа отъ
 тѣа ересь, но понеже не можъ съ тоа способъ да
 направи нищо, събра собаръ отъ Египетскы-те и
 Левійскы-те епископы до сто числомъ, тѣхъ проклеха
 и Аріа и послѣдѣватели-те мѣ. А Арій писа на
 Некомидійскій-атъ епископъ Евсевіа, и го направи
 спомощникъ, и тѣка са распростра ересь-та мѣ и
 въ Египетъ, и въ Азіа, а отъ това стана любо-
 преніе въ сѣкой градъ и мѣсто. Тоа кѣто на-
 чи великій Константинъ, проводи писма чрезъ е-